



**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рж1 гп 2/2018
26.01.2018. године
Београд**

Врховни касациони суд, судија Гордана Ајншпилер-Поповић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача “АА” из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због непоступања Привредног апелационог суда по жалби на решење Привредног суда у Чачку Р4 И 3/17 од 13.11.2017.године, дана 26.01.2018.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ се као недозвољена жалба предлагача “АА” из ... изјављена због непоступања Привредног апелационог суда по жалби на решење Привредног суда у Чачку Р4 И 3/17 од 13.11.2017.године.

Образложење

Предлагач је поднео Врховном касационом суду жалбу због непоступања Привредног апелационог суда по жалби на решење Привредног суда у Чачку Р4 И 3/17 од 13.11.2017.године којим је одбијен приговор предлагача поднет ради заштите права на суђење у разумном року и убрзања поступка у предмету Ив 1036/13.

Испитујући дозвољеност жалбе применом чланова 14, 15, 16, 20 и 21 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 19. ЗВП („Службени гласник СРС“ 25/82 ... „Службени гласник РС“ 46/95 ... 106/15) на основу овлашћења из чл. 16. ст. 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року поступајући судија је одлучио да жалба није дозвољена.

Одредба чл. 14. ст. 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописује да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда не одлучи о њему (приговору) у року од два месеца од дана пријема приговора. Члан 15. ст. 1. истог закона прописује да ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је

истекао рок од два месеца од дана пријема приговора. По одредби чл. 16. истог закона о жалби одлучује председник непосредно вишег суда или судија кога одреди годишњим распоредом. Рок за одлучивање о жалби по чл. 20. ст. 3. истог закона је 30 дана од пријема жалбе. Према одредби чл. 21. истог закона жалба није дозвољена против решења председника непосредно вишег суда. Одредбом чл. 19. Закона о ванпарничном поступку који закон се на основу чл. 20. ст. 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року сходно примењује и у овом поступку прописано је да се жалба подноси против првостепеног решења у року који је у конкретном случају прописан посебним законом.

Следом цитираних законских одредби, законом није прописана могућност изјављивања жалбе због непоступања у законском року председника непосредно вишег суда по жалби изјављеној против првостепеног решења донетог по приговору странке у поступку ради заштите права на суђење у разумном року. Аналогична са применом одредбе чл 14 ст 1 Закона о заштити права на суђење у разумном року је искључена. Жалба је редован правни лек и може се изјавити само против првостепене одлуке, а када је законом прописано и пропусти да се у законском року донесе првостепена одлука. Жалба против решења донетог у другостепеном, жалбеном поступку или пропусти да се у законском року донесе другостепена одлука није дозвољена.

Поред наведеног Привредни апелациони суд је у пропратном акту Су 41/18 -15 од 12.01.2018. године навео да је одлука по жалби предлагача донета 10.01.2018.године и да је у току експедовање решења предлагачу, те исти и да је жалба по закону дозвољени правни лек не би имао правни интерес за предметну жалбу.

На основу изложеног одлучено је као у изреци.

С У Д И Ј А

Гордана Ајншпилер-Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић